

A f a p i a c z r ó l.

Közli: Bedő Albert.

B u d a p e s t, márczius-hó 21-én.

A hazai fapiacztól illetőleg, úgy a kivitel, mint a befogyasztás szempontjából, ez idő szerint legjelentékenyebb hord erővel bir azon megállapodás, mely a napilapok szerint a magyar államvasutak és a budapesti kereskedelmi kamara együttes szakmunkálata (?) alapján jött létre, s mely abban áll, hogy a faanyagok szállításánál a refactia-rendszer továbbra is fenntartandó. Lapunk t. olvasói már régen ismerik azon álláspontunkat, melylyel a refactia-rendszernek hívei nem vagyunk, ezuttal pedig, miután úgy értesitenek, hogy a kamara és a m. k. vasutak megállapodása érvényre is jut, épen sajnálatunkat kell kifejezni a felett, hogy a hazai faanyagok szállítása körül, különben érdemmel bíró m. kir. államvasutak is jónak látják a kereskedői körökkel, vagy jobban mondva, azon speditör urakkal, kik sem nem vásárolják a fát, sem nem adják el, hanem csak nevökre szóló szállítólevelekkel küldik ide vagy amoda, a refactia ügyében kezét fogni s ezzel úgy az erdőbirtokosok, mint a fakereskedők nagy részének, kivéve egy pár legvagyonosabb kereskedőt, érdekét azok előnyeinek alárendelni. Mi ismételve mondjuk és kérjük a közlekedési ministeriumot, hogy kegyeskedjék behatóbb vizsgálat alá venni a refactia-kérdést, mert ez eredményezi azt, hogy a galicziai erdők mind jobban foglalnak tért saját hazánk piaczaiban s a különben is súlyos terhekkal küzdő magyar földbirtokosok erdeit azokról mind jobban kiszorítják. Nem refactiákra van a magyar fakereskedésnek szüksége, hanem megfelelően szabályozott olyan mérsékelt szállítási díjakra, melyek a mellett, hogy a vasut érdekét nem sértik, birtokosra és kereskedőre egyaránt előnyösek, s nem csak egyesek számára nyújtanak

előnyt. Ésszerűen mérsékelt szállítási díjakra van szükségünk és nem olyanokra, melyek lehetővé teszik például azt is, hogy Fehér- és Somogy megyék olcsóbban szerezzék meg a stiriai fát, mint a miénket.

A faüzlet állását illetőleg már mult tudósításunkban jeleztük a jobbraforduló viszonyokat, s a mi ezeket illeti, a kereslet tavaszi kifejlésének tekintetében ma is javuló helyzettel állunk szemben; sőt az árvizzel sújtott magyar alföld szerencsétlensége, bár sajnos áldozatok mellett, de fokozottabb fogyasztást s ezzel áremelkedést is hoz magával, mihez egyébiránt még nem alárendelt mértékben járul az is, hogy az anyagok erdei kiszállítása több helyen, mint például Máramarosban és Zólyom megyében nehezen halad előre.

A fenyőfa-árúkat illetőleg, nevezetes eladások történtek a Garam- és Vágh vizéről jött tutajokban, 400 darab vásároltatván ezekből az Al-Duna vidékére; — igaz, hogy az árak, miként tudósítónk röviden jelzi, inkább nyomottak, mint kedvezők voltak, de azért mégis be kell ismerni, hogy jó hatással lesz e tömegnek a vásárlásra váró készletekből való kivétele. Jó hatást ígér egyébiránt még az is, hogy Budapesten az építkezések a mult évekhez képest sokkal tetemezebb mértékben indultak meg, s hogy itt több nagyobb építkezés is van tervben.

A Tisza vidékén a vékonyabb méretű fenyőszálfák ára, minthogy az árvíz-károk következtében szükségessé váló nagy mérvű építkezésekhez főleg vékonyabb fák lesznek szükségesei, előre láthatólag emelkedni fog.

A tölgy- és lucz-kéregnél, a nyersbőrökre nézve megindult élénkebb üzletből is következtetve, kedvező keresletre lehet számítani.

A piaczi árak általában véve még azok, melyeket mult füzetünkben közöltünk, miért is ez uttal részletes jegyzékeket nem adunk.

A külföldi piacok közül a keleti tartományok és Franciaország azok, melyek kilátást nyújtanak arra, hogy a németek vámos törekvéseit s esetleg vámjainkat valamivel könnyebben viseljük. Németország felől még mind terhesebbé váló megszorításokra várhatunk, noha a német fakereskedők igen nagy része belátja azt, hogy az osztrák-magyar faanyagok kiszorítására irányuló intézkedések nincsenek Németország javára. E tekintetben nem érdektelen az is, hogy a helyi és személyes érdekek miként lépnek ott is előtérbe, így például Szászországból több fakereskedő azon kérelmet intézte Bismark herceghez, hogy a fűrész-árúkra és ácsolt fákra vám vettesék, még pedig legalább is olyan nagy összegben, mint a mennyiben a hazai fának termelése és szállítása a saját fűrészekhez kerül, míg ellenkezőleg a gömbölyű anyagok vagy szálfák bevitele vámmentes legyen. Ez az Elbe mentén lakó szász fakereskedőknek saját szempontjukból igen üdvös lehetne, mert hiszen ők saját fűrészekkel bírnak s ahoz a szálfát a szomszéd Csehországból az Elbén szállítják, így tehát míg ők vámmentes anyagot vihetnének be, addig a kész terményeiknek versenyt csináló deszka és más fűrészelt anyagok jó magas vámmal lennének kiszorítva.

A szászoknak igenis magukra gondoló óhajtasától eltérőleg a dél-németországi kereskedők a favám behozatala ellen szándékoznak kérelmezni s ez iránt közelebbről újabb gyűlést is akarnak tartani. Ennek a szomoru vámkérdésnek Magyarországra nézve még azon jelentékenyen sajnos oldala is van, hogy Orosz- Svéd- és Norvégországokat, melyek terményeiket főleg az olcsóbb vízi-uton szállítják, irányunkban még versenyképesebbé teszi.

Franciaországban a tölgy-dongaarak még mind nem javulnak, sőt Bordeauxban az ott is fellépett árvizek miatt teljesen szünetel az üzlet.